

એક સાચી અને પ્રેરક વાર્તા

લોરી એના થોમ્પસન,

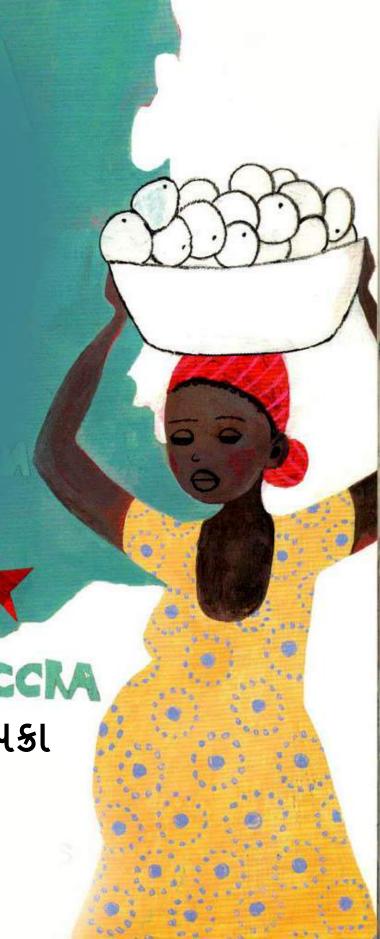
ચિત્રો : શયૌ કવોલ્સ

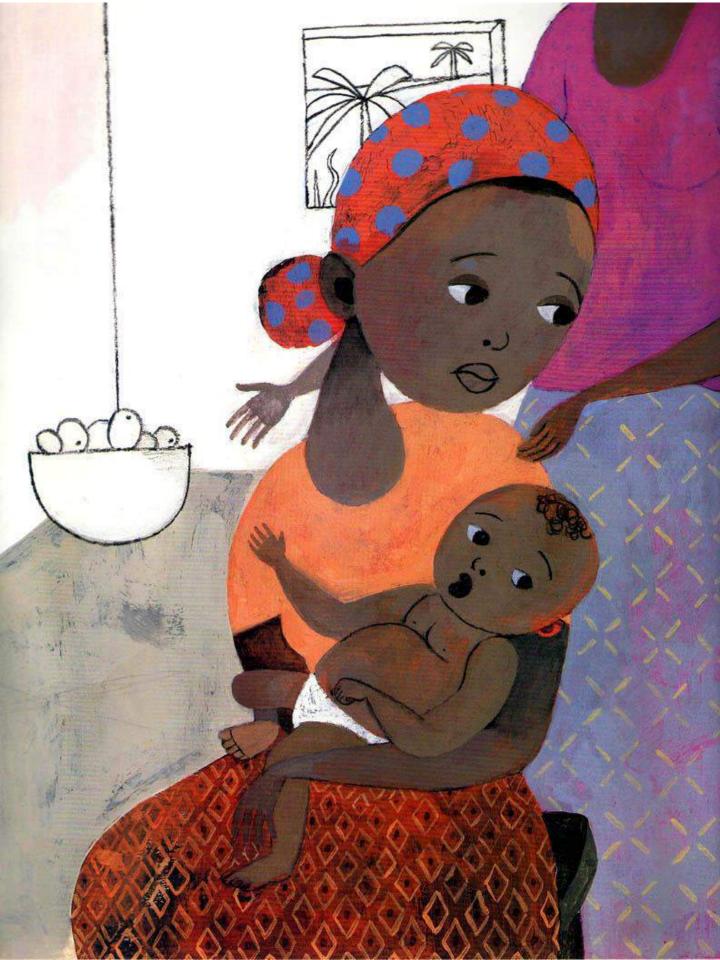
ગુજરાતી : કલ્પના

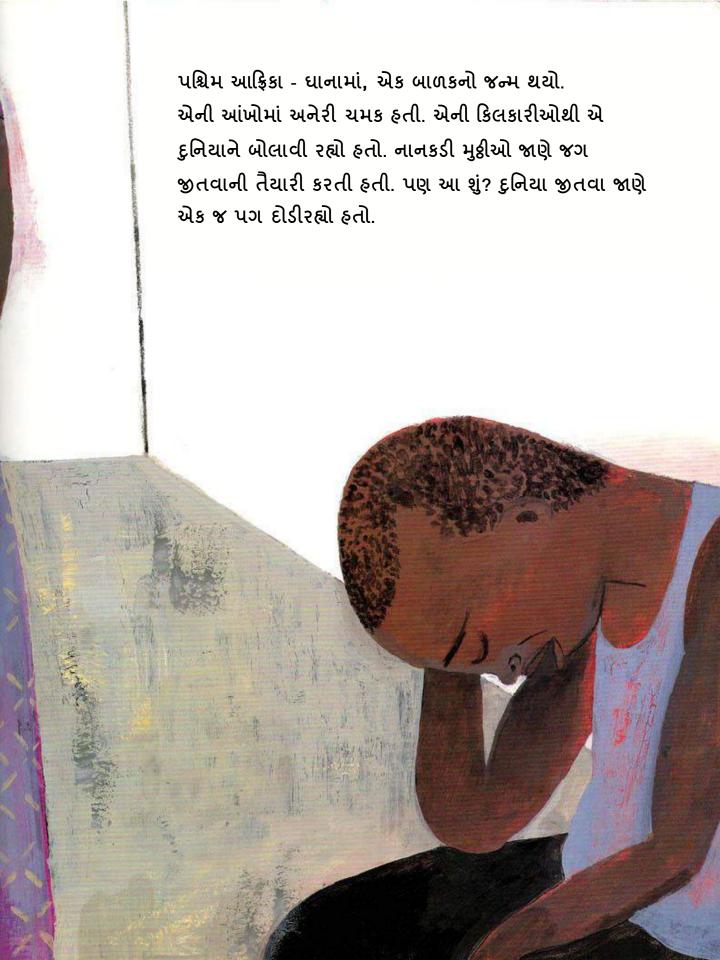
ધાના

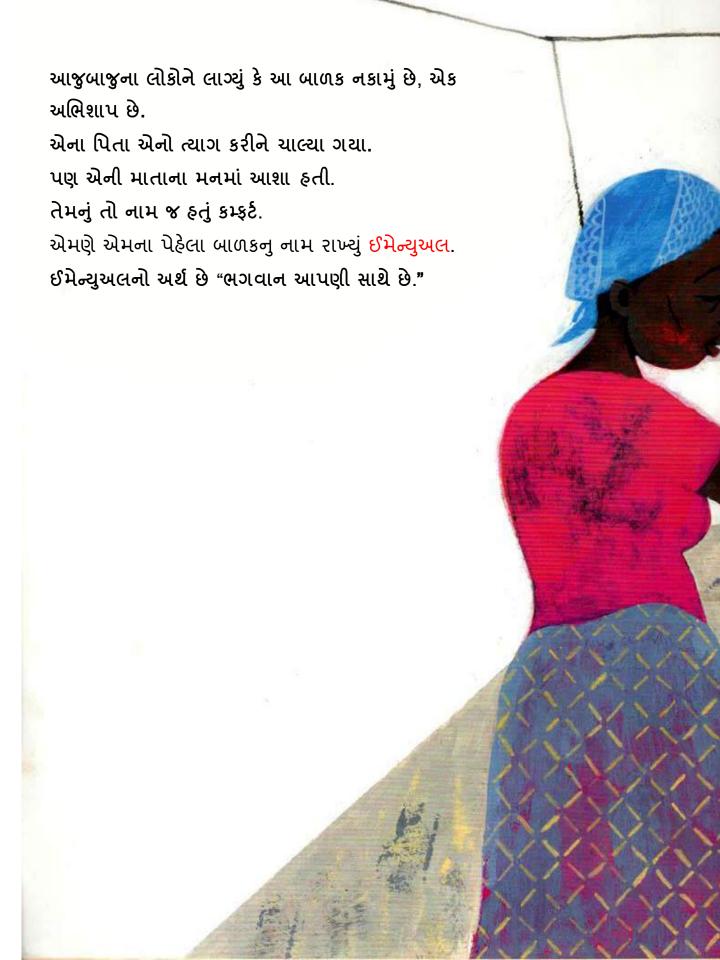

અકા

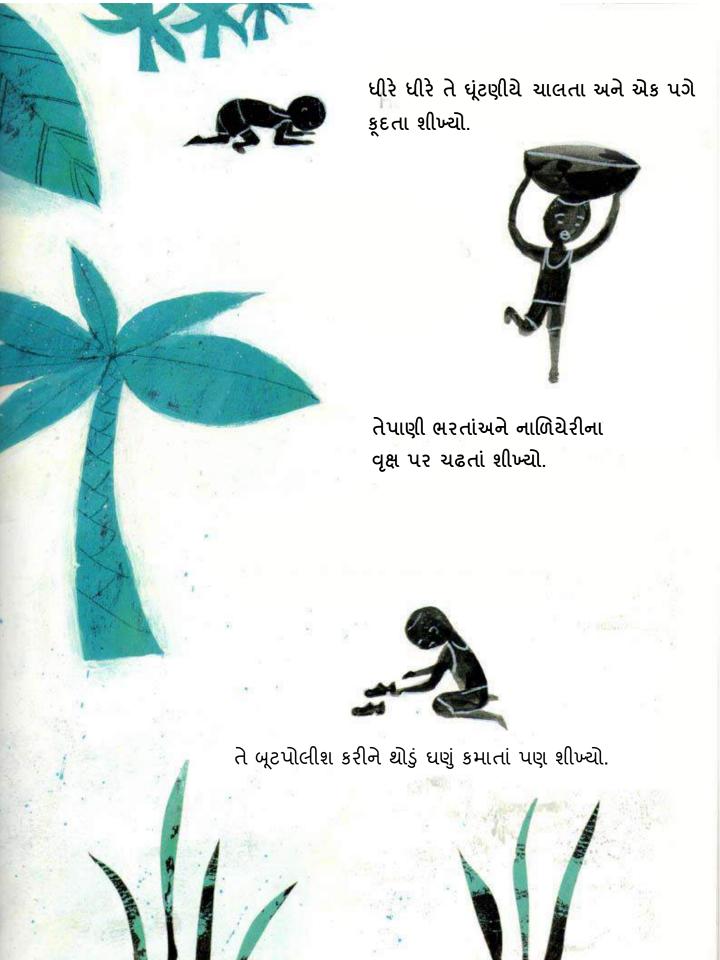

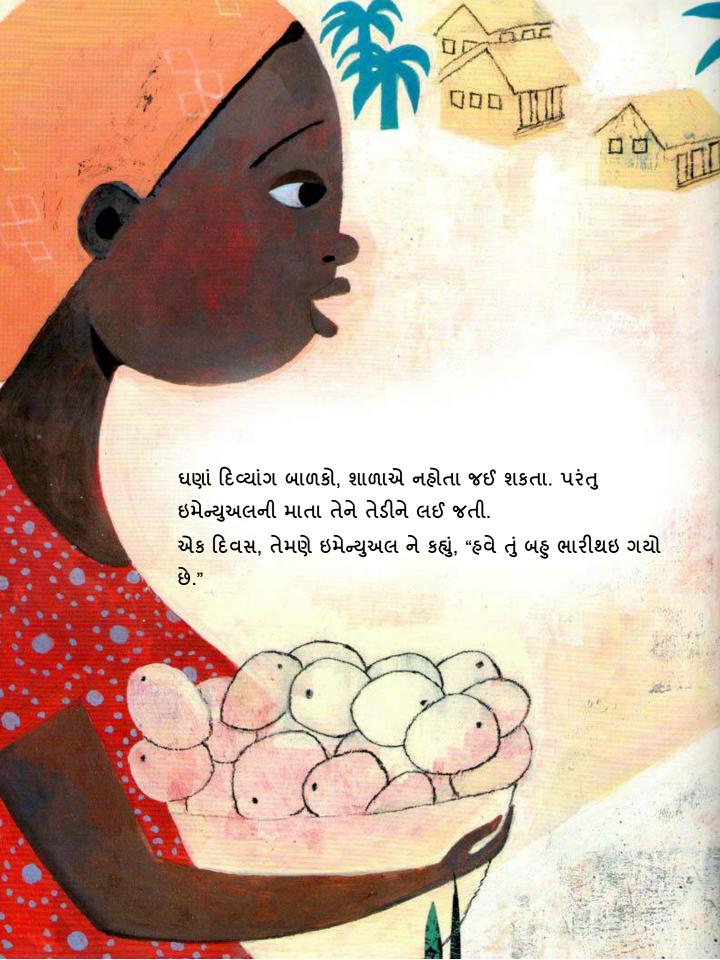

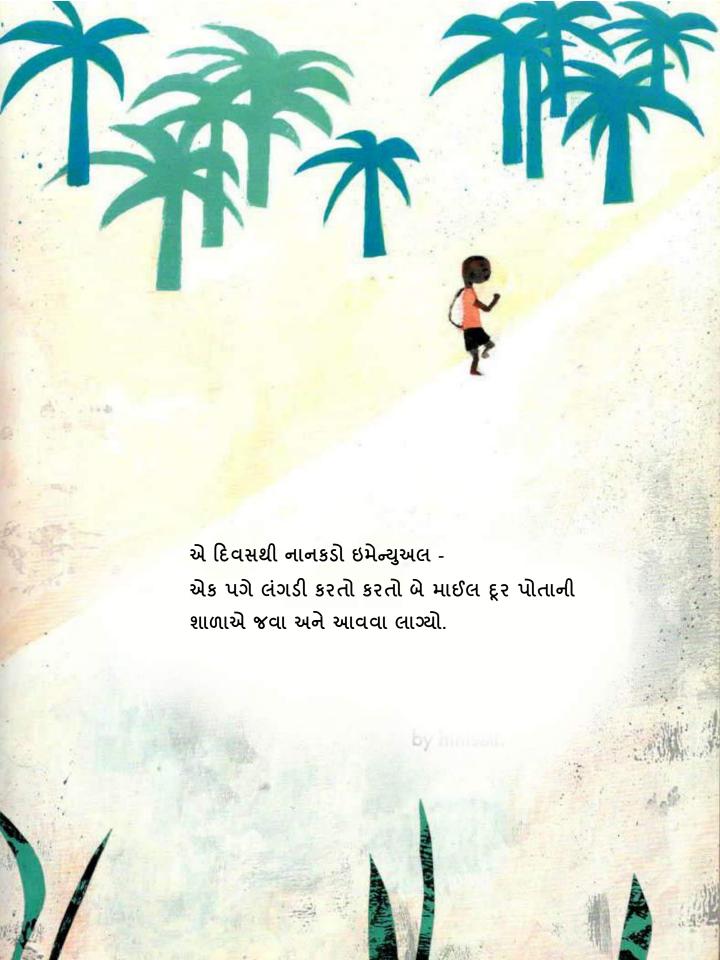

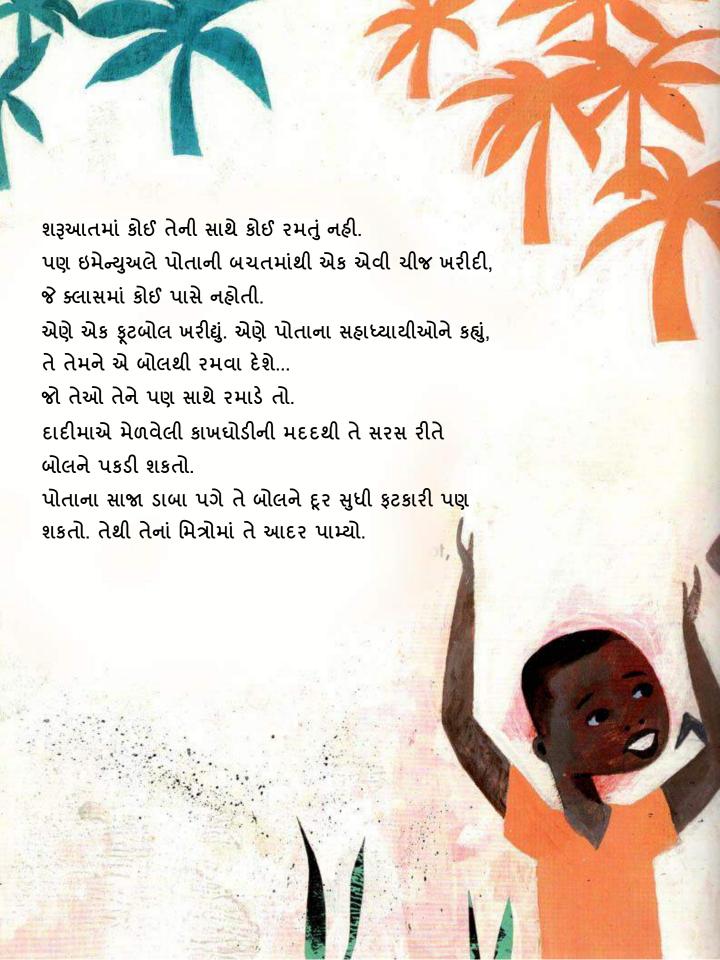
જેમ ઇમેન્યુઅલ મોટો થતો માતાએ એને કહ્યું કે તે જે યાફે તે મેળવી શકે છે, શરત માત્ર એટલી જ કે તે માટે તેણે જાતે કોશિશ કરવી પડશે.

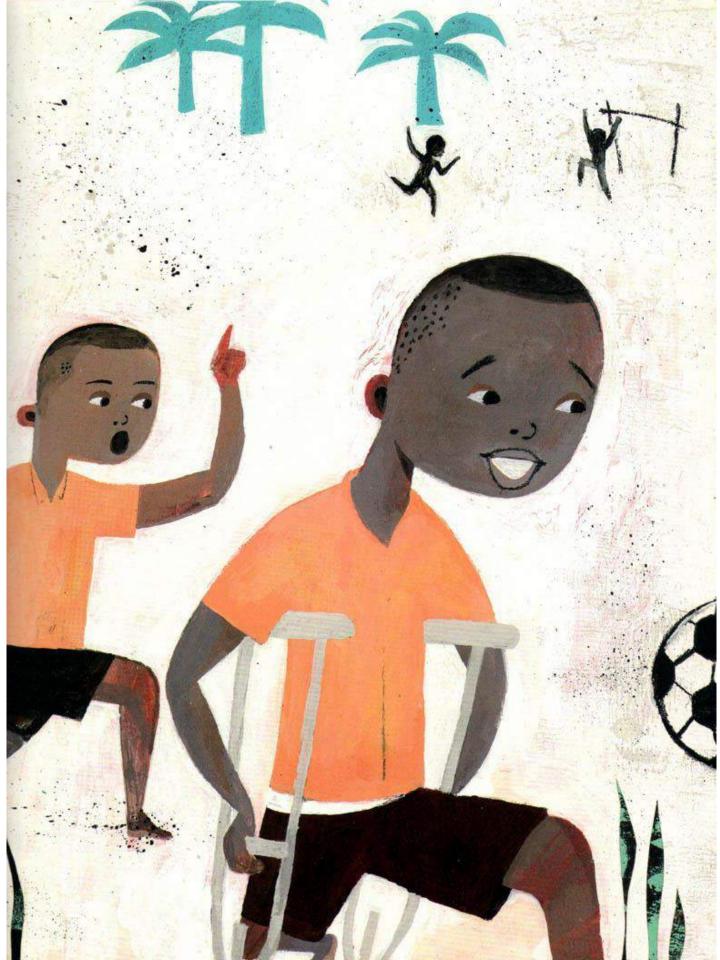

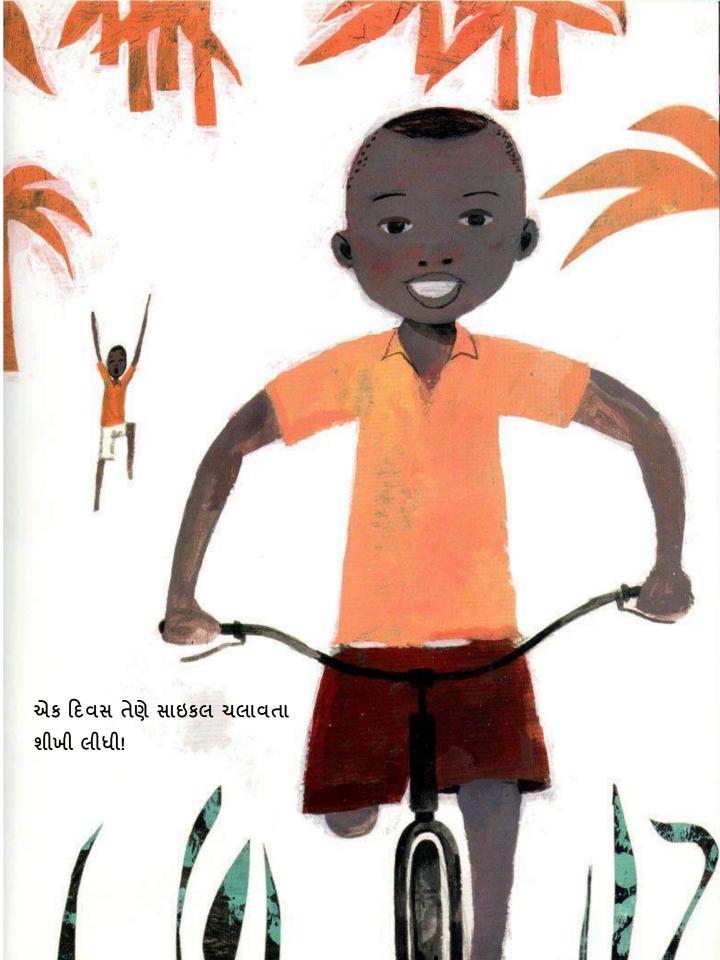

તેનાં નવા મિત્રો ઘણી વખત તેમના ખિસ્સાખર્ચમાંથી સાઇકલ ભાડે લેતા. શું ઇમેન્યુઅલ તેમાં જોડાઈ શકશે? તેનો એક મિત્ર, ગોડવીન તેની સાઇકલને જોરથી ધક્કો મારતો જેથી કરીને ઇમેન્યુઅલનું સંતુલન જળવાઈ શકે.

જ્યારે ઇમેન્યુઅલ તેર વર્ષનો થયો ત્યારે તેની માતા કમ્ફર્ટ ખુબ બીમાર પડી ગઈ. તે હવે બજાર જઇ શાકભાજી નહોતી વેચી શકતી. ઇમેન્યુઅલના ભાઈ બહેન હજી બહુજ નાના હતા. પોતાનું ભરણપોષણ કરી શકે તેમ નહોતા.

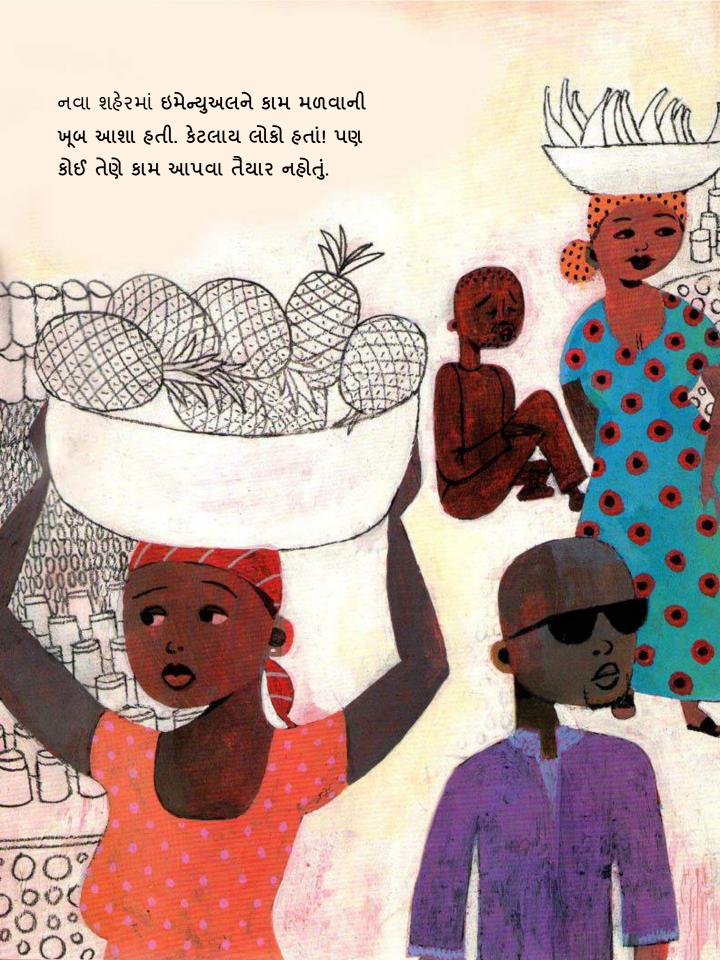

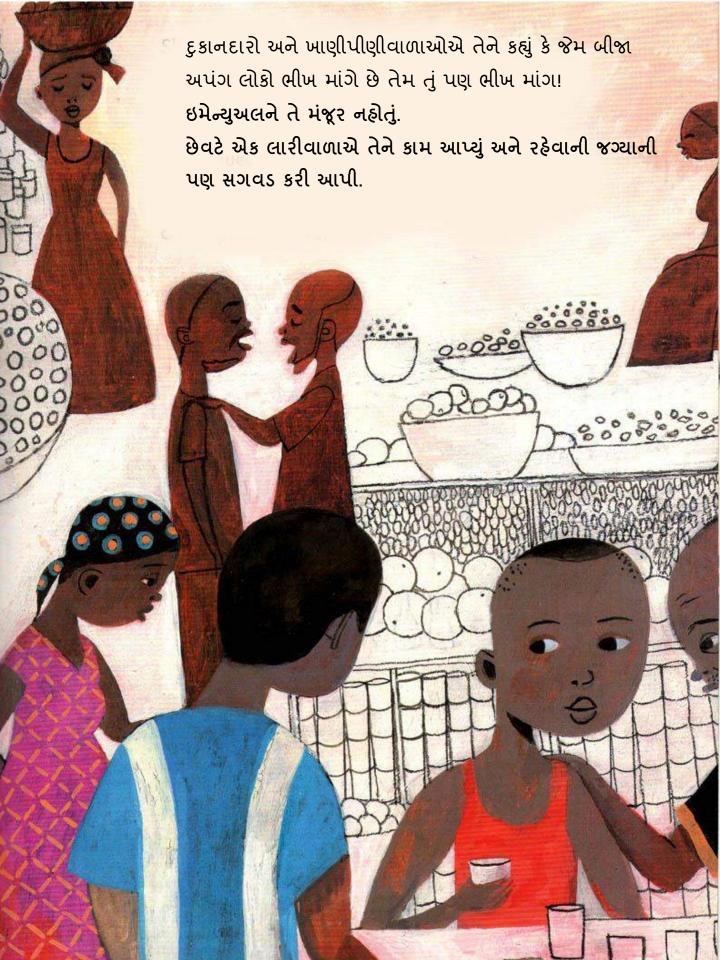
હવે ઇમેન્યુઅલ જ એક માત્ર કમાનાર હતો.

માતાની અનિચ્છા છતાં ઇમેન્યુઅલ એક રાતે તે ટ્રેનમાં ધાનાની રાજધાની અકા તરફ એકલો યાલી નીકળ્યો.

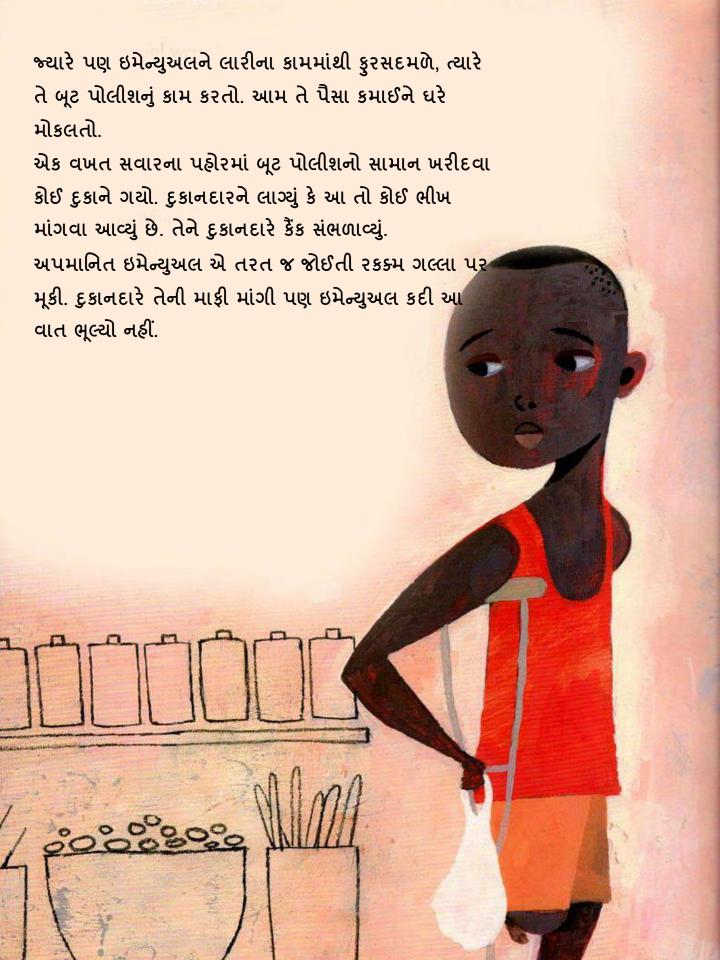
તેનાં શહેરથી અકા ૧૫૦ માઈલ દૂર હતું.

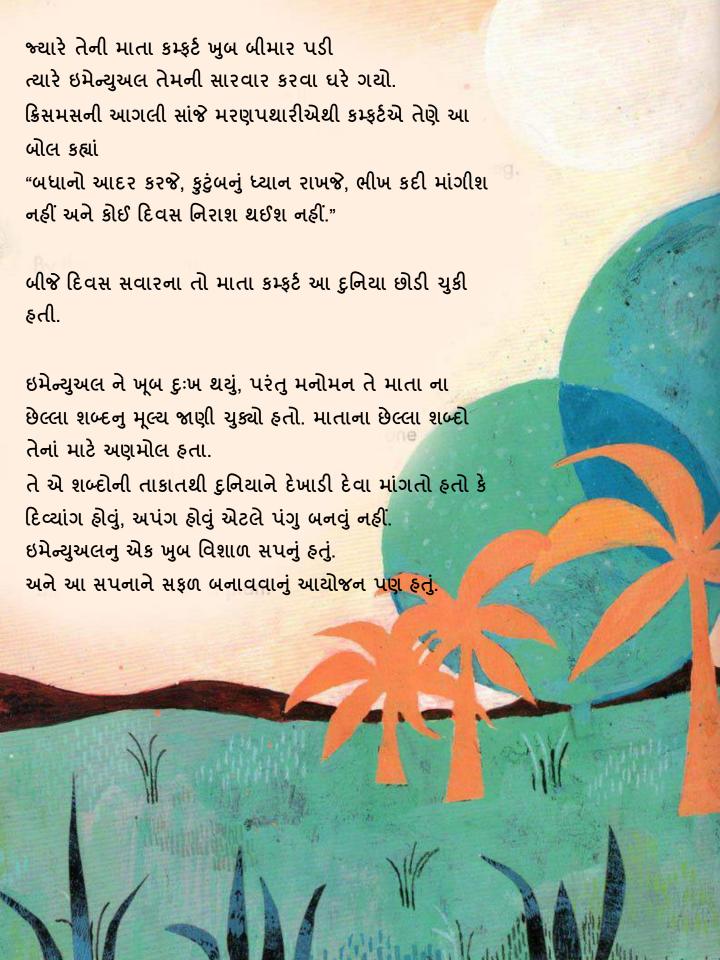
ત્યારે તો એને ખબર નહોતી પણ એના પરિવારને એ બે વર્ષ પછી જ પાછોમળી શકવાનો હતો.

ઇમેન્યુઅલ બુદ્ધિશાળી હતો. તેના હૈયામાં હામ હતી અને એક પગ હતો.

તેને જરૂર હતી ફક્ત એક સાઇકલની.

તેના વિચાર પર લોકો પહેલાં લોકો હસતાં હતા.

ધાના દેશની સાઇકલસવારીથી પરિક્રમા કરવી? એ પણ ઇમેન્યુઅલ દ્વારા? અશક્ય!

તેને એક સાઇકલની તાતી જરૂરિયાત હતી. તેથી તેણે કેલીફોર્નીયાના સાન ડીએગોમાં આવેલ યેલેન્જડ એથ્લેટ્સ ફાઊન્ડેશનને પત્ર લખ્યો.

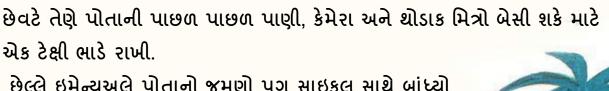

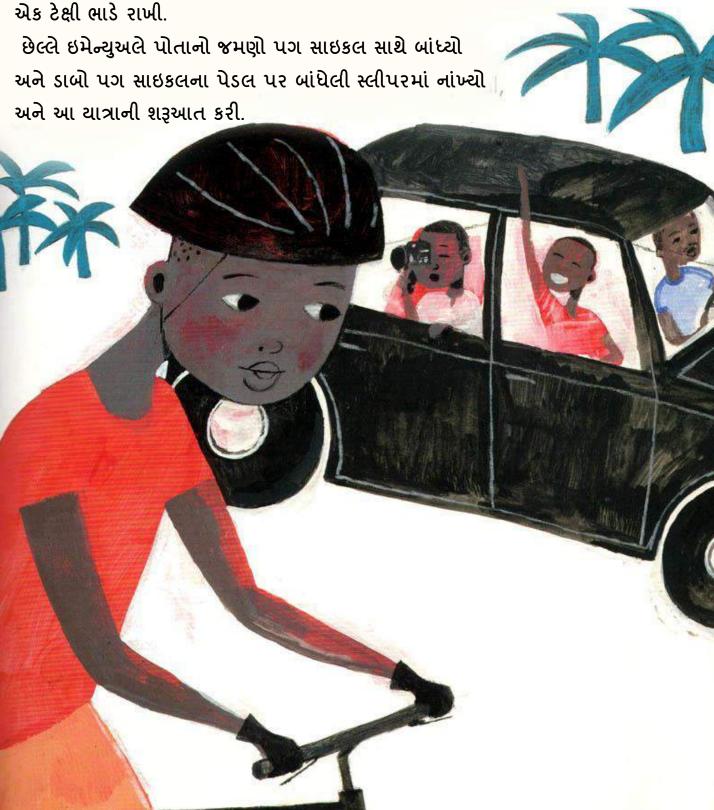
તેમણે ન કેવળ એક સાઇકલ, સાઇકલ સાથે ફેલ્મેટ, કપડાં, મોજાં અને હાથમોજાં પણ મોકલાવ્યા.

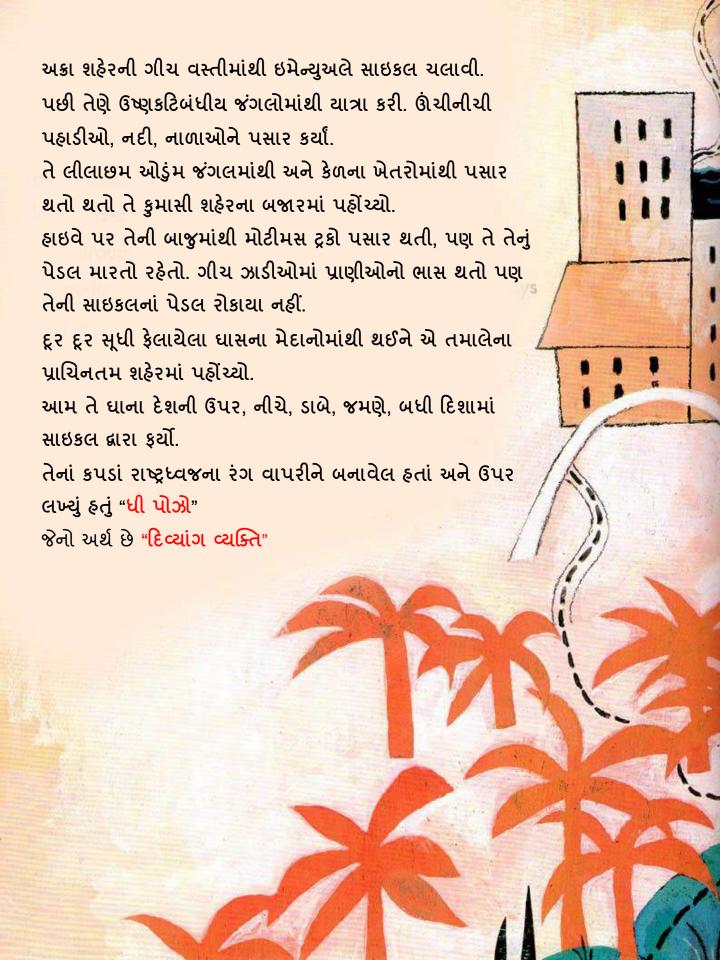

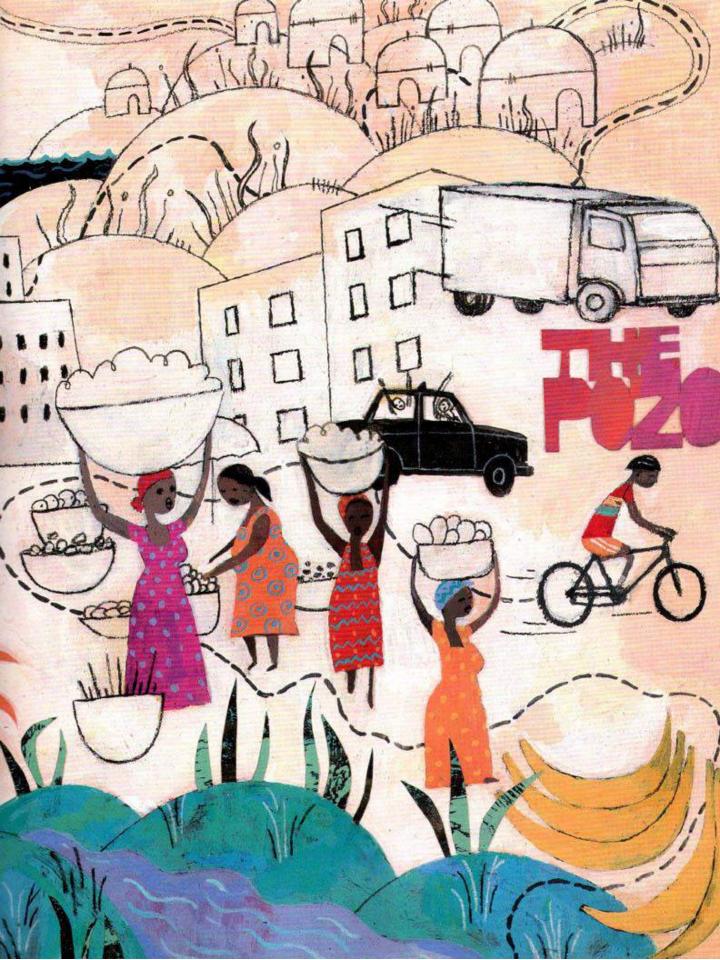
પછી ઇમેન્યુઅલ પોતાની લાંબી પરિક્રમાની તૈયારી કરવા માંડી. તેણે ત્યાંના રાજા પાસેથી આ યાત્રા માટે આશિર્વાદ પણ મેળવ્યા.

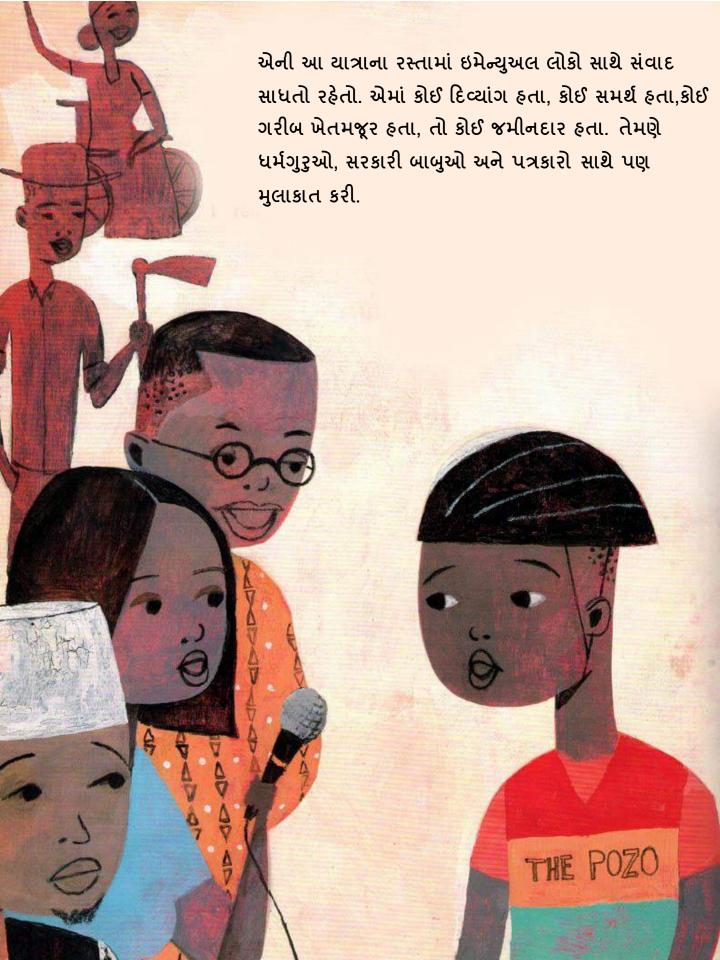
તેણે પોતાના આ ભગીરથ કાર્ચ માટે લોકોનો સહ્યોગ માંગ્યો. ઘર ઘર ફરીને ફાળો ઉગરાવ્યો.

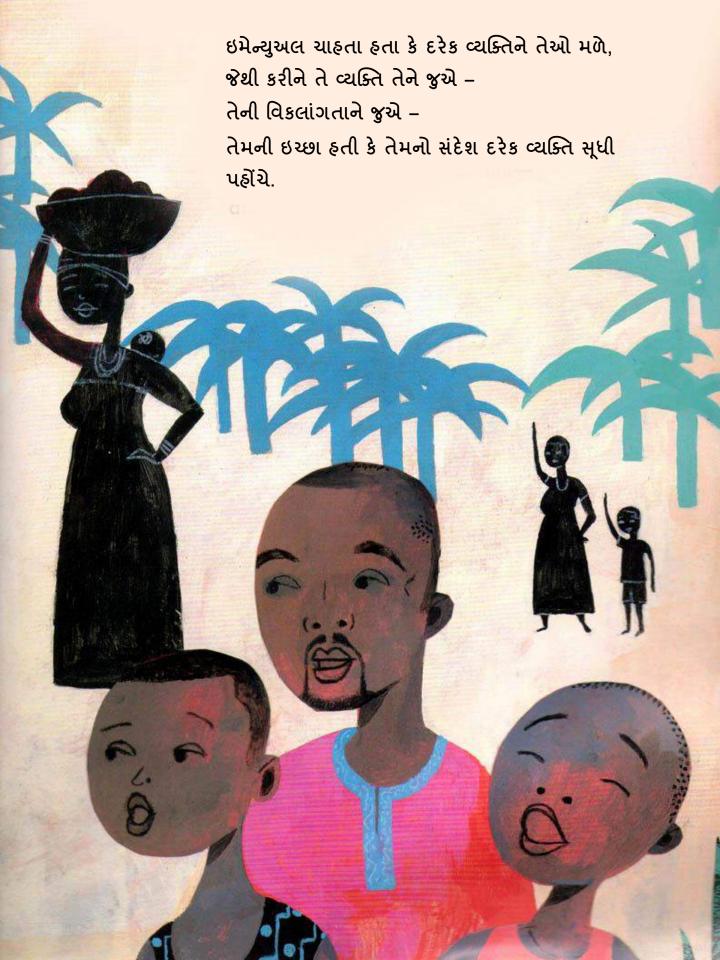

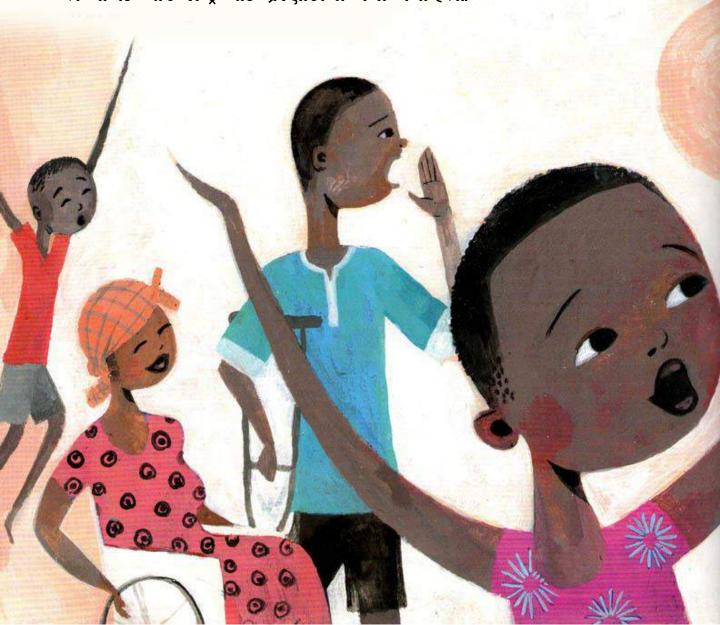

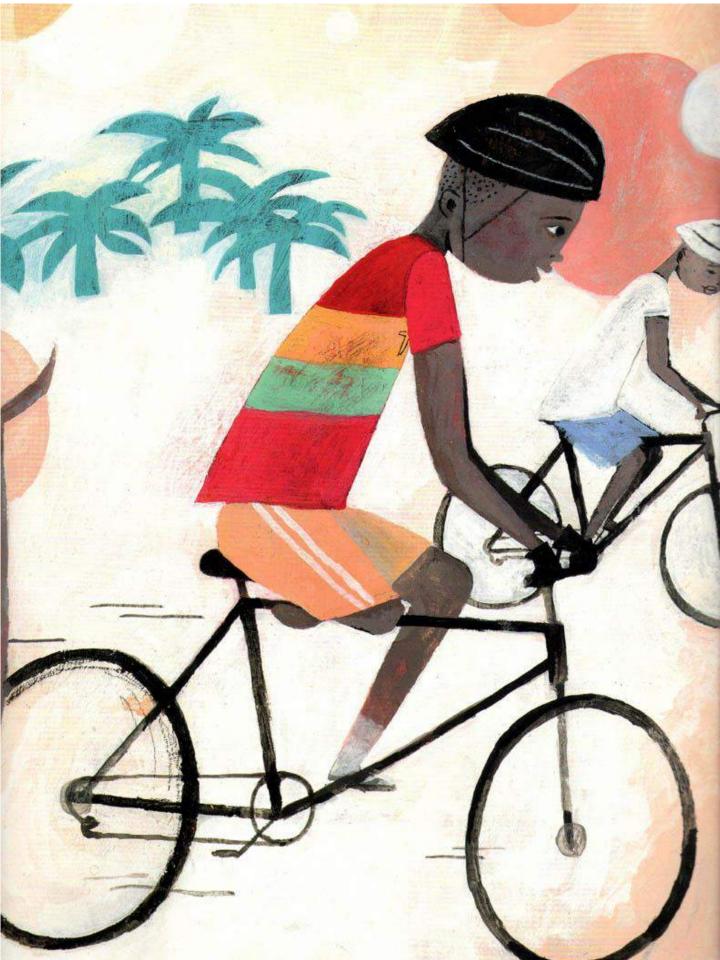

જેમ જેમ ઇમેન્યુઅલ આગળ વધતો ગયો, તેમ તેમ લોકોનું ધ્યાન તેનાં તરફ કેન્દ્રિત/ આકર્ષિત થતું ગયું. બાળકોએ તેમને તાળીઓથી આવકાર્યો. ઘણાં સક્ષમ વ્યક્તિઓએ તેમની સાથે દોડી અથવા સાઇકલ યલાવી. તેમનેમળવા દિવ્યાંગ લોકો પોતાના ઘરની બહાર આવ્યા, કોઈકે તો કદાય પહેલી વાર ઘરની બહાર પગ મુક્યો! જે બાળકને એક સમયે બધા અભિશાપ માનતા હતા, તે બાળક આજે રાષ્ટ્ર માટે પ્રેરણાદાયી બની ગયો હતો.

ઇમેન્યુઅલે પોતાની અભૂતપૂર્વ રોમાંયક યાત્રા – શરુ કરી હતી અકાથી તે દક્ષિણના સમુદ્રતટસૂધી અને પાછા અકા આવવાની –

– લગભગ ૪૦૦ માઈલ લાંબી યાત્રા – ફક્ત દસ દિવસમાં પૂરી કરી!

પણ ઇમેન્યુઅલની આ સફળતાએ સાબિત કરી બતાવ્યું કે એક પગે માણસ ધારે તો મોટામાં મોટી સિધ્ધી મેળવી શકે છે – એક વ્યક્તિ દુનિયાને બદલી શકે છે.

"આ દુનિયામાં આપણામાંથી કોઈ સંપૂર્ણ નથી. આપને ફક્ત પોતાનું સર્વશ્રેષ્ઠ કામ કરી શકીએ છીએ.

– ઇમેન્યુઅલ ઓફોસુ ચેબોહા

લેખકની નોંધ

ઇમેન્યુઅલ એ જંપીને બેસી રફે તેવા લોકોમાં નથી. ૨૦૦૧માં, ૨૪ વર્ષની ઉમરે કરેલ આસાઇકલ યાત્રા પછી ઘણી બધી આંતરરાષ્ટ્રીય પ્રતિયોગીતામાં ભાગ લીધો છે. Nike અને ESPN તરફથી ઇનામો મેળવ્યા છે. ૨૦૦૪ના ઓલિમ્પિકમાં કેઈરો ઈજીપ્તમાં ઓલિમ્પિકની જ્યોતિને ફેરવવાનું સન્માન પણ મળ્યું. તેમના પર બનાવેલી ડોકયુમેન્ટરીમાં પોતાનો કિરદાર નિભાવ્યો છે જેનું નામ છે "ઇમેન્યુઅલ્સ ગીફ્ટ". તેમણે ઓપ્રા વિન્ફે શોમાં પણ ભાગ લીધો છે.

તેમનાં આ પરાક્રમ અને રાજકીય યળવળથી પ્રેરાઈને ૨૦૦૬માં ધાનાની સંસદે દિવ્યાંગ વ્યક્તિઓ વિષે કાયદો પસારકર્યો. આ કાયદો કહે છે કે દિવ્યાંગ વ્યક્તિને પણ એ જ બધા અધિકાર પ્રાપ્ત છે જે બધા સામાન્ય નાગરિકોને મળે છે. "હું મારા દિવ્યાંગ ભાઈ-બહેનો માટે બહુ જ ખુશ છું" ઇમેન્યુઅલએ કહ્યું "પણ આ ફક્ત એક શરૂઆત છે."

ઇમેન્યુઅલ ફ્જી પણ દિવ્યાંગ વ્યક્તિઓના વિકાસ માટે લડત કરી રહ્યા છે. તેમણે દિવ્યાંગ બાળકો માટે એક સ્કોલરશીપ ફંડ ઉભું કર્યું છે જેથી કરીને કોઈ પણ દિવ્યાંગ બાળક શાળાએ ન જઈ એવું ન બને. તદુપરાંત, તેઓ ધાનાની સરકાર સાથે મળીને કાયદાઓ તૈયાર કરે છે, જેથી કરીને દિવ્યાંગ વ્યક્તિના ફક્ક પર કોઈ તરાપ ના મારી શકે. તેઓ રાજકીય નેતાઓ, સ્વતંત્ર સંસ્થાઓ અને શાળામાં ભણતાં બાળકોને સંદેશો આપતા રહે છે કે અપંગતા એટલે પંગુતા નહીં.

ઇમેન્યુઅલ અને તેમની પ્રવૃત્તિ વિષે વધુ જાણકારી માટે, અને તેમની નવી બંધાતી શાળા માટેની જાણકારી માટે ઇમેન્યુઅલ એજ્યુકેશન ફાઉન્ડેશન અને સ્પોર્ટ્સ એકેડમી (EEFSA)ની જાણકારી માટે તમે ઇમેન્યુઅલની વેબસાઈટ

EmmanuelsDream.org પર જઈ શકો છો.

